

**ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:
«Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας – Διαδικασία αυτο-
αξιολόγησης»**

ΕΡΩΤΗΣΗ ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗΣ 4^η: Άλλες προτάσεις σχετικά με το πρόγραμμα της αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου στη σχολική μονάδα;

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ: 34 σχόλια κατατέθηκαν στη συγκεκριμένη ερώτηση.

Η αποδελτίωση των σχολίων που κατατέθηκαν στη συγκεκριμένη ερώτηση ανέδειξε τα παρακάτω σημεία:

- **Απόδοση ευθύνης στην κεντρική εξουσία για τις αδυναμίες της εκπαίδευσης**

Μέρος των πολιτών επιρρίπτει ευθύνες στην κεντρική εξουσία για τις αδυναμίες της εκπαίδευσης – αδυναμίες των οποίων η αντιμετώπιση προέχει, κατά την άποψή τους, οποιασδήποτε δράσης αυτοαξιολόγησης του σχολείου. Ζητήματα όπως η έλλειψη διαφάνειας και αξιοκρατίας, ελλείψεις στο διαθέσιμο σχολικό κτίριο και τον εξοπλισμό, τα αναποτελεσματικά προγράμματα σπουδών και τα βιβλία, η ανεπαρκής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, καθώς και ζητήματα που αφορούν την έγκαιρη στελέχωση των σχολείων με επαρκές προσωπικό, παρατίθενται ως κάποιες από τις δυσλειτουργίες της εκπαίδευσης, οι οποίες προσδιορίζουν το επίπεδο δράσης που πρέπει καταρχήν να αναληφθεί από την κεντρική εκπαιδευτική αρχή για τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου.

Χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Για να εφαρμοστεί η αυτο-αξιολόγηση [...] απόλυτη διαφάνεια από τους διορισμούς μέχρι τις αποσπάσεις εντός ΠΥΣΠΕ, χωρίς ρουσφέτια και βολέματα.»

«Μα αυτοί που θα μας αξιολογήσουν, αξιολογήθηκαν και κρίθηκαν άξιοι γι'αυτές τις θέσεις λόγω των ουσιαστικών προσόντων τους ή λόγω της κομματικής τους ταυτότητας;»

«Κεφαλαιώδους σημασίας κατ'εμέ, είναι η επιμόρφωση των διδασκόντων με τρόπο ουσιαστικό και συστηματικό και όχι πρόχειρο [...] Ας ξεκινήσουμε άμεσα από εκεί και ασφαλώς θα μπορούμε, στη συνέχεια, να πάμε σε χρήσιμη αξιολόγηση.»

«Όταν από την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου όλα τα σχολεία δεν θα παρουσιάζουν κανένα κενό σε εκπαιδευτικούς [...] τότε θα μπορούν να τίθενται οι στόχοι για κάθε χρονιά...»

«Σε ένα οργανωμένο θεσμικά & λειτουργικά εκπαιδευτικό σύστημα, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των διδασκόντων γίνεται αυτονόητη κι αποτελεί τμήμα της διαδικασίας. Ας μην ξεκινούμε λοιπόν ανάποδα [...] Σ' ένα τέτοιο σχολείο που ο εκπαιδευτικός θα μπορεί να κάνει τη δουλειά του απερίσπαστος, ακούγεται εύκολο ν'αξιολογείται το έργο του καθώς και της σχολικής μονάδας.»

«Τι να πούμε; [...] Για καθηγητές που αρνούνται να κάνουν άλλη εργασία εκτός από το διδακτικό τους έργο; Για Δ/ντές που έχουν επιλεγεί με τους βαθμούς της συνέντευξης και δε γνωρίζουν ούτε να διαβάζουν τη σχετική νομοθεσία; Για σχολικά συγκροτήματα με 5 συστεγαζό μνα σχο άια; Αν λύσετε όλα αυτά μπο ρ με να μιλάμε για αυτοαξιολόγηση.»

- **Αξιολόγηση σε όλο το εύρος της εκπαιδευτικής ιεραρχίας**

Η επιφυλακτική στάση που υιοθετείται από ορισμένους πολίτες απέναντι στη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης εκφράζεται και στην αποδοχή εκ μέρους τους της αξιολογικής διαδικασίας με την προϋπόθεση το αντικείμενο της αξιολόγησης να καλύπτει όλο το εύρος της εκπαιδευτικής ιεραρχίας. Προτείνεται μάλιστα η αξιολόγηση να αρχίσει πρώτα από τα ανώτερα επίπεδα της εκπαιδευτικής διοίκησης και ιεραρχίας:

«Η αξιολόγηση θα πρέπει να αρχίσει άμεσα ξεκινώντας πρώτα από αυτούς που έχουν τώρα θέσεις ευθύνης.»

«Να αξιολογούνται ανώνυμα και οι αξιολογητές από τους αξιολογούμενους. Και λέω ανώνυμα γιατί αν τα στελέχη που είναι ιεραρχικά πάνω από τον εκπαιδευτικό μάθουν ότι αξιολογήθηκαν αρνητικά σίγουρα θα λειτουργούν με λάθος συμπεριφορά [...] και ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΩΝ.»

«Να εφαρμοσθεί πρώτα στα ανώτατα στελέχη του Υπουργείου Παιδείας. Να δημοσιοποιηθούν τα πορίσματα και να αποτελέσουν παράδειγμα για την εφαρμογή στους απλούς εκπαιδευτικούς.»

- **Επιφυλακτικότητα ως προς τη χρήση των αποτελεσμάτων αξιολόγησης**

Για κάποιους πολίτες, ο ετήσιος σχολικός απολογισμός που κατατίθεται κάθε χρόνο στο σχολικό σύμβουλο και μέσω αυτού στο Υπουργείο αποτελεί διαδικασία ανάλογη της αυτοαξιολόγησης του σχολείου. Εκφράζουν την επιφυλακτικότητά τους ως προς την αποτελεσματικότητα της αυτοαξιολόγησης, αφού μέχρι τώρα οι εισηγήσεις και οι προτάσεις που διατυπώνουν για τη βελτίωση της εκπαιδευτικής πραγματικότητας δεν φαίνεται να αξιοποιούνται από την πολιτεία.

«Κάθε χρόνο κάνουμε Απολογισμό του Εκπαιδευτικού μας Έργου, που τον καταθέτουμε στη Σχολική Σύμβουλο και αυτή με τη σειρά της στο Υπουργείο. Αυτός ο απολογισμός δεν είναι μια διαδικασία αυτοαξιολόγησης της Σχολικής Μονάδας; Μέσα σε αυτόν, [...]καταθέτουμε και προτάσεις για την καλύτερη λειτουργία της Σχολικής μας Μονάδας και όχι μόνο. Λαμβάνονται άραγε υπόψη;»

«Η αυτοαξιολόγηση σε άτυπη μορφή γίνεται πάντα από τη σχολική μονάδα. Όλοι γνωρίζουμε τα προβλήματά της και τα έχουμε αναφέρει στην προϊσταμένη αρχή. Δυστυχώς όμως μένουν εκεί. Κανένα από τα χρόνια προβλήματα δεν προωθείται και δεν λύνεται.»

Συχνά διαφαίνεται η αντίληψη ότι οι πρωταρχικοί αποδέκτες των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης βρίσκονται εκτός της σχολικής μονάδας και ότι η αυτοαξιολόγηση

αφορά, έστω έμμεσα, την ιεραρχική αποτίμηση και επιτήρηση του έργου και των πρακτικών των εκπαιδευτικών και των σχολείων. Εκτός από το σκεπτικισμό που εκφράζεται για την τύχη των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης –κατά πόσον τα αποτελέσματα θα αξιοποιηθούν ή θα αγνοηθούν από την πολιτεία- διατυπώνονται και επιφυλάξεις ως προς την πιθανή χρήση των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης για την επιβολή κυρώσεων σε άτομα και σχολικές μονάδες:

« Ούτε πρέπει να ληφθούν υπόψη το περιβάλλον και οι συνθήκες διαβίωσης των μαθητών της κάθε περιοχής. Δεν μπορείς να πεις ότι [...]για τους μαθητές μιας φτωχογειτονιάς (που πάνε σχολείο και δουλεύουν παράλληλα για να τα βγάλουν πέρα) και πάτωσαν στις εξετάσεις, ο καθηγητής τους δεν έκανε σωστά τη δουλειά του. Είναι λάθος να κριθεί το εκπαιδευτικό έργο με βάση το πόσοι από το σχολείο πέρασαν ιατρική.»

«Αυτό που φοβίζεται την εκπαιδευτική κοινότητα, είναι μήπως χρησιμοποιηθεί η αξιολόγηση για αποψήσεις και για μείωση των χρημάτων στα σχολεία. Όσοι εκπαιδευτικοί έχουν πρόβλημα πρέπει να το γράφουν και στη συνέχεια να τους βοηθάει το κράτος.»

«Καταρχήν θα πρέπει να διευκρινιστεί πως στα σχολεία που παρουσιάζουν χαμηλούς δείκτες αξιολόγησης, αφού προηγουμένως αναλυθούν τα αίτια αυτής της κατάστασης, θα γίνονται επανορθωτικά προγράμματα. 1. Αν, δηλαδή, διαπιστωθεί διδακτική ανεπάρκεια να δίνονται χρήματα για επιμορφώσεις 2. Αν υπάρχει πρόβλημα κοινωνικής νοσηρότητας να στέλνονται κοινωνικοί λειτουργοί και άλλοι ειδικοί.»

- **Έλλειψη του ανάλογου ήθους -‘κουλτούρας’- του σχολείου για τη λειτουργία της αυτοαξιολόγησης**

Η έλλειψη της σχετικής ‘κουλτούρας’ του σχολείου για συνεργατικές, συλλογικές και συμμετοχικές διαδικασίες επισημαίνεται ως αρνητικός παράγοντας για την ανάπτυξη της διαδικασίας. Διατυπώνεται η ανησυχία μήπως η έλλειψη αυτή προσδώσει στην αυτοαξιολόγηση γραφειοκρατικά χαρακτηριστικά ή και ακόμη τη μετατρέψει σε απειλητική για τους εκπαιδευτικούς διαδικασία, επηρεάζοντας αρνητικά τις σχέσεις που προσδιορίζουν το χαρακτήρα της σχολικής μονάδας και την αποτελεσματική λειτουργία της:

«[...] Το εργαλείο της αξιολόγησης τίθεται ενεργό και δυναμικό όταν η ικανότητα της αυτοαξιολόγησης είναι επαρκώς αναπτυγμένη [...]Θεωρείτε ότι οι Έλληνες εκπαιδευτικοί κατέχουν επαρκώς το εργαλείο της αυτοαξιολόγησης; Αν όχι πώς μπαίνουμε στη διαδικασία να εισάγουμε την συλλογική εσωτερική αξιολόγηση στην σχολική μονάδα; Πώς είμαστε σίγουροι ότι η πιο πάνω διαδικασία –της συλλογικής αξιολόγησης- δεν θα μετατραπεί σε μια όχι μόνο γραφειοκρατική διαδικασία αλλά κυρίως σε μια διαδικασία που θα θέσει μια βόμβα στα θεμέλια κάποιων σχολείων. Προσωπική εμπάθεια, ρατσισμός, ανταγωνισμός, εκβιασμός, κ.α. πώς μπορούν να κρατηθούν έξω από τη διαδικασία;»

«Απαραίτητη προϋπόθεση για την αυτοαξιολόγηση που ζητάτε είναι η ανάπτυξη συνεργατικής κουλτούρας και στοχαστικού διαλόγου μεταξύ των εκπαιδευτικών της σχολικής μονάδας. (Για τις δύο αυτές συνιστώσες οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων

πότε εκπαιδεύτηκαν;) [...] είμαστε από τις χώρες με τον χαμηλότερο δείκτη συνεργατικής κουλτούρας.»

Επειδή δεν έχει αναπτυχθεί ακόμη η κατάλληλη κουλτούρα αξιολόγησης καθώς και οι απαραίτητες δομές θα πρότεινα να γίνει σταδιακή επί μέρους αξιολόγηση, αρχίζοντας με τα λιγότερο «προβληματικά» μέρη όπως η υλικοτεχνική υποδομή και η στελέχωση της κάθε σχολικής μονάδας, καθώς και η επισήμανση των βασικότερων προβλημάτων που αυτή αντιμετωπίζει, και των προσπαθειών που έχει κάνει για την επίλυσή τους.

- **Διάθεση για συμμετοχή**

Μέρος των πολιτών εξετάζει τη δυνατότητα της διαδικασίας να συμβάλει ουσιαστικά στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης και εκδηλώνει τη διάθεση και το ενδιαφέρον να συμμετάσχει σ' αυτήν:

«Μια Εσωτερική Συλλογική Αξιολόγηση θεωρώ ότι μπορεί καταρχάς να αποτελέσει το έναυσμα, αρκεί να μην έχει «στόχο» την απορρόφηση απλώς κάποιων κονδυλίων, να μην παραμείνει «κενό γράμμα», να αντιμετωπίσει τις πραγματικές ουσιαστικές ανάγκες μαθητών και εκπαιδευτικών, αλλά και γονιών και φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης που πιθανόν εμπλέκονται στις εκπαιδευτικές διαδικασίες [...]»

«Είναι σημαντικό να αποβάλλουμε την νοοτροπία του αλάθητου και του παντογνώστη και θα πρέπει να είμαστε ανοιχτοί σε εποικοδομητική κριτική.»

«Διαβάζοντας το Πρόγραμμα αυτό της Αυτοαξιολόγησης, [...] αποφασίσαμε να το εκπονήσουμε, γιατί έχουμε την πεποίθηση, ότι πρώτα δοκιμάζεις κάτι και μετά το κρίνεις [...]»

«Θα ξεκινήσω δηλώνοντας ότι συμφωνώ με τη θέσπιση του θεσμού της αυτοαξιολόγησης.»

- **Θεσμικές και λειτουργικές ρυθμίσεις για την ενσωμάτωση της αυτοαξιολόγησης στη σχολική πραγματικότητα**

Ως προϋπόθεση για την εισαγωγή και την εδραίωση της καινοτομίας, υπογραμμίζεται η ανάγκη για αναδιαμόρφωση των διοικητικών, οργανωτικών και εκπαιδευτικών πρακτικών της σχολικής μονάδας, αναδιαμόρφωση που θα υποστηριχθεί με τις ανάλογες ρυθμίσεις – σε θεσμικό και σε επίπεδο σχολείου. Ρυθμίσεις που αφορούν την αναθέρμανση κάποιων θεσμών που έχουν ατονήσει ή την τροποποίηση και τη θεσμοθέτηση άλλων που θα υποστηρίζουν περισσότερο τη διαδικασία, αποτελούν, σύμφωνα με την άποψη ορισμένων πολιτών, αναγκαία συνθήκη για την αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος (π.χ. νέα προγράμματα σπουδών που θα διευκολύνουν την ενσωμάτωση ανάλογων πρωτοβουλιών, αναβάθμιση του ρόλου του Σχολικού συμβουλίου, θεσμοθέτηση της συνεργασίας των εκπαιδευτικών ίδιας ειδικότητας, διαμόρφωση εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας του κάθε σχολείου κλπ).

Χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Πιστεύω ότι για να πετύχει ένα τέτοιο εγχείρημα πρέπει: 1. Να θεσπιστεί εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας για κάθε σχολείο, με απόφαση του συλλόγου διδασκόντων, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ιδιαιτερότητες του κάθε σχολείου. 2. Τροποποίηση του σχετικού άρθρου που αφορά τη σύσταση των σχολικών επιτροπών [...] να συμμετέχουν [...] και τουλάχιστο ένας εκπρόσωπος του διδακτικού προσωπικού, εκτός του διευθυντή. 3. Νέα αναλυτικά προγράμματα που θα απορροφήσουν στο κανονικό τους πρόγραμμα οτιδήποτε πιλοτικό. 4. Ενεργοποίηση σχολικών θεσμών που υφίστανται μόνο στα χαρτιά π.χ. σχολικό συμβούλιο και θεσμοθέτηση νέων.»

«Άμεσα μπορεί να θεσμοθετηθεί, σε τοπικό επίπεδο, η συνεργασία ανά σχολείο των καθηγητών της ίδιας ειδικότητας [...] η συνεργασία καθηγητών Γυμνασίου και Λυκείου.»

«Πιστεύω ότι πρέπει να αλλάζουν πολλά και στη διοίκηση των σχολείων. Κάτι σαν Δ.Σ. που να παίρνουν αποφάσεις με πλειοψηφία, όχι σχολεία μόνο του Διευθυντή και αποφασίζουμε και διατάσσουμε.»

- **Συμμετοχή των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στη διαδικασία**

Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών καταγράφεται ως σημαντικός παράγοντας για την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής πραγματικότητας. Προτείνεται η ενεργός εμπλοκή των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης, με τη μορφή παροχής επιμόρφωσης και υποστήριξης των εκπαιδευτικών στην αντιμετώπιση των διαφόρων παιδαγωγικών ζητημάτων.

Χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Τα Πανεπιστήμια με το ερευνητικό τους έργο και ως φορείς εξέλιξης της κάθε είδους γνώσης μπορούν να συνεργάζονται με τις σχολικές μονάδες και να προτείνουν π.χ. τρόπους αντιμετώπισης και επίλυσης δυσκολιών του εκπαιδευτικού έργου είτε σε επίπεδο επιμόρφωσης καθηγητών και δασκάλων σε θέματα μεθοδολογίας και διδακτικής είτε άλλων προβλημάτων [...] Προτείνω λοιπόν, στη διαδικασία της Αυτοαξιολόγησης [...] να εμπλέκονται όχι μόνον οι Σχολικοί Σύμβουλοι αλλά κυρίως τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα που θα συνεργάζονται με τις σχολικές μονάδες και θα στηρίζουν το έργο των εκπαιδευτικών. Είναι βέβαιο ότι με τις γνώσεις τους και την κατάρτισή τους μπορούν να συμβάλλουν δραστικά, ουσιαστικά και γόνιμα.»

«Μήπως θα αξιολογηθούμε από τους σχολικούς συμβούλους; Και αυτοί είναι τόσο εκπαιδευμένοι και ενημερωμένοι –ειδικά στα τεχνικά μαθήματα που η τεχνολογία διαρκώς εξελίσσεται – και στα παιδαγωγικά; [...] Οι μόνοι που να μας αξιολογήσουν είναι τα ίδια μας τα πανεπιστήμια. [...] Με ποιο τρόπο; Περνώντας πάλι από κει με τη μορφή της επιμόρφωσης (στο γνωστικό και στο παιδαγωγικό αντικείμενο)».

«Για να μην χαθεί η ευκαιρία της αυτοαξιολόγησης προτείνω: 1. Να καταργηθεί η δράση της Αυτοαξιολόγησης στο ΕΠ Εκπαίδευση και Δια βίου μάθηση και να μεταφερθούν τα κονδύλια και οι βασικές δράσεις της αυτοαξιολόγησης στο πρόγραμμα της Επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών [...] Με αυτόν τον τρόπο [...] το Υπουργείο [...] απενοχοποιεί το θέμα της αυτοαξιολόγησης, [...] Πραγματοποιείται η επιμόρφωση που

απαιτείται για την αυτοαξιολόγηση [...] Προστατεύεται η σχέση σχολικών συμβούλων με τους εκπαιδευτικούς [...]»

- **Συμμετοχή μαθητών και γονέων στη διαδικασία**

Μέρος των πολιτών ενθαρρύνει τη συμμετοχή στη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης των μαθητών και των γονέων ως πηγή άντλησης αξιολογικών δεδομένων:

«Αν θέλετε να κάνετε κάτι ουσιαστικό και ωφέλιμο σχετικά με την αξιολόγηση του δασκάλου, τουλάχιστον στα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δουλέψτε προς την κατεύθυνση την αξιολόγηση αυτή να την κάνουν οι μαθητές.»

«Το παρόν κείμενο τοποθετεί τους Γονείς σε ρόλο κομπάρσου...»

«Να συμμετέχουν στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας τόσο οι μαθητές όσο και οι γονείς.»

«Οι μαθητές μπορούν να εκφέρουν γνώμη που θα λαμβάνεται υπόψη [...] Είναι μια ευκαιρία να αναβαθμιστεί ο ρόλος των μαθητικών συμβουλίων αλλά και του συλλόγου γονέων.»

- **Το σχολείο ως πρότυπο της αειφορίας**

Ως προς το προτεινόμενο εκπαιδευτικό υλικό, επισημαίνεται η απουσία από το κείμενο δεικτών ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου που συνδέονται με τις αρχές και τις επιδιώξεις της αειφόρου ανάπτυξης (π.χ. το σχολείο πρότυπο της αειφορίας, μαθητές με πρότυπα αειφόρου συμπεριφοράς κλπ):

«Το σχέδιο της αυτοαξιολόγησης είναι κατ'αρχήν καλό [...] Υπάρχουν αναγνωρισμένοι δείκτες αειφόρου σχολείου και αυτοί κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο σχέδιο κατά την πιλοτική του εφαρμογή.»

- **Προτάσεις για την πιλοτική εφαρμογή**

Τέλος, για την πιλοτική εφαρμογή της αυτοαξιολόγησης και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της, οι πολίτες προτείνουν περιορισμένο αριθμό σχολείων και εθελοντική συμμετοχή, σαφήνεια ως προς τις διαδικασίες και προσαρμογή του εκπαιδευτικού υλικού στα ελληνικά δεδομένα, διασφάλιση της εμπιστευτικότητας, καθώς και μειωμένο διδακτικό ωράριο και παροχή οικονομικών κινήτρων και προβολής στους συμμετέχοντες:

«Για να υπάρχουν προτάσεις από το πιλοτικό αυτό πρόγραμμα: Θα πρέπει να περιορίσετε τον αριθμό των σχολείων [...] να καλέσετε σχολεία που επιθυμούν να συμμετάσχουν προσφέροντας σαν κίνητρο την προβολή τους [...] μειωμένο διδακτικό ωράριο όσο χρόνο διαρκεί το πρόγραμμα [...] πλήρη ανωνυμία των δεδομένων που θα λάβετε [...] να είστε σαφείς στο τι ζητάτε μέσω του προγράμματος και κυρίως ποιες θα είναι οι διαδικασίες [...] να έχει προσαρμοστεί το πρόγραμμα στα ελληνικά δεδομένα.»

«...το Πρόγραμμα ...ξεκινά με την άδικη αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών που μετέχουν, γιατί δεν προβλέπει την παραμικρή αμοιβή...»

«Ως προς το οικονομικό κομμάτι των αμοιβών, πιστεύω ότι θα πρέπει να συμπεριληφθούν όλοι όσοι εμπλέκονται στη διαδικασία της Αξιολόγησης και πρωτίστως η κάθε σχολική μονάδα ...»

Συνοπτικά:

Μέρος των πολιτών επιρρίπτει ευθύνες στην πολιτεία για την κατάσταση της εκπαίδευσης και προτείνει την ανάληψη δράσης καταρχήν σε επίπεδο κεντρικής εξουσίας για την αντιμετώπιση των χρόνιων προβλημάτων της εκπαίδευσης.

Προτείνεται η επέκταση της αξιολογικής διαδικασίας σε όλο το εύρος της εκπαιδευτικής ιεραρχίας.

Για κάποιους πολίτες οι πρωταρχικοί αποδέκτες των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης βρίσκονται εκτός σχολικής μονάδας. Αποδίδονται στη διαδικασία χαρακτηριστικά ιεραρχικής επιτήρησης και ελέγχου του έργου των εκπαιδευτικών και των σχολείων και διατυπώνονται επιφυλάξεις ως την πιθανή χρήση των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης για την επιβολή κυρώσεων σε άτομα και σχολικές μονάδες.

Εκφράζεται η ανησυχία μήπως, λόγω έλλειψης της ανάλογης ‘κουλτούρας’ του σχολείου, η αυτοαξιολόγηση αποβεί μια γραφειοκρατικού τύπου διαδικασία ή και απειλητική για τις κοινωνικές σχέσεις και την εκπαιδευτική πραγματικότητα του σχολείου.

Η αποτελεσματική εισαγωγή και εδραίωση της καινοτομίας, προϋποθέτει, κατά την άποψη ορισμένων πολιτών, την υλοποίηση των ανάλογων θεσμικών και λειτουργικών ρυθμίσεων που θα υποστηρίξουν τις απαιτούμενες αλλαγές στις διοικητικές, οργανωτικές και εκπαιδευτικές πρακτικές του σχολείου.

Υποστηρίζεται από μέρος των πολιτών η συμμετοχή των μαθητών και των γονέων στη διαδικασία και η αξιοποίησή τους ως πηγές άντλησης δεδομένων αξιολόγησης.

Προτείνεται η εμπλοκή των πανεπιστημίων στη διαδικασία με τη μορφή παροχής επιμόρφωσης και υποστήριξης στους εκπαιδευτικούς.

Διατυπώνεται η πρόταση εμπλουτισμού του σχεδίου της αυτοαξιολόγησης με δείκτες ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου που εκφράζω τους στόχους και τις αρχές της αειφορίας.

Ως προς την πιλοτική εφαρμογή, οι προτάσεις που κατατίθενται αφορούν τον περιορισμό του αριθμού και την εθελοντική συμμετοχή των σχολείων, την ανάγκη για σαφήνεια ως προς τις διαδικασίες, την προσαρμογή του υλικού στα ελληνικά δεδομένα, τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας, καθώς και την παροχή κινήτρων στους συμμετέχοντες.